

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. E. D.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. T. Š., advokátom v K., proti žalovanému **P., a.s.**, L., zastúpenému spoločnosťou D., s.r.o., M., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4 C 204/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 77/2009, v spojení s opravným uznesením z 14. októbra 2009 sp. zn. 12 Co 77/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 56,74 € k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. T. Š., Š., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Partizánske rozsudkom z 6. novembra 2008 č.k. 4 C 204/2008-76 uložil žalovanému povinnosť v denníku S. uverejniť správu s týmto obsahom: „Vydavateľ denníka S. sa ospravedľňuje JUDr. E. D. za to, že v článku uverejnenom v tomto denníku dňa X. pod nadpisom „H.“ bolo v rozpore s pravdou uvedené, JUDr. E. D. je bratom Dr. M. D., ktorý mal údajnú klamlivú zápisnicu spísať. Povinnosť ospravedlniť sa nám bola uložená rozsudkom Okresného súdu Partizánske“. Vo zvyšnej časti žaloba bola zamietnutá. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu a žalovaného rozsudkom z 13. augusta 2009 sp. zn. 12 Co 77/2009 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

V časti týkajúcej sa trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 103,63 €, k rukám advokáta do troch dní. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 51,80 €, k rukám advokáta do troch dní.

Opravným uznesením z 14. októbra 2009 Krajský súd v Bratislave opravil druhú vetu výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 12 Co 77/2009-120 z 13.8.2009 tak, že správne má znieť:

V časti týkajúcej sa trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 418,97 €, k rukám advokáta do troch dní. V písomnom vyhotovení rozsudku bola chybou v počítaní nesprávne uvedená suma 103,63 € o náhrade trov prvostupňového konania, keď správne má byť suma 418,97 € (§ 164 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie v rozsahu výroku týkajúceho sa trov konania, ktorým ho krajský súd zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 418,97 € a náhradu trov odvolacieho konania v sume 51,80 €. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Žiadal preto, aby dovolací súd, v časti výroku týkajúceho sa jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa jeho názoru krajský súd dospel pri posúdení miery úspechu účastníkov konania ako i predpokladov pre priznanie náhrady trov konania v plnej výške žalobcovi k nesprávnym právnym záverom a teda vec nesprávne právne posúdil.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol. Žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania, ktoré aj vyčíslil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolaateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania. Jeho dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať nie podľa ustanovení, ktoré vymedzujú kedy je prípustné dovolanie proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale ktoré vymedzujú podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak odvolací súd a) zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (medzi iným) o uznesenie o trovách konania. Dovolaateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním výrok o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale v takomto prípade vylučuje prípustnosť dovolania. Dovolanie žalovaného by v dôsledku toho mohlo S. procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré S. uvedené v § 237 O.s.p.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu,

ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Dovolateľ v danej veci namietol vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a procesná vada tejto povahy ako aj uvedené v písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nevyšla najavo ani v dovolacom konaní.

Dovolanie je odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) odvolacím súdom. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, preto ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalobcovi uplatnenú náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcich v právnom zastúpení advokátom. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (§ 14f ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) je 49,79 €. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby – písomné vyjadrenie k dovolaniu a náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné za tento úkon vo výške 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 56,74 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: